

Panium – Nummer femten

“250” gange tre

Jeff Pippenger

2026-02-19

I 2026 skal Trump fejre Amerikas „250“ år, hvorved dette bringes i overensstemmelse med de „250“ år fra 457 f.Kr. frem til Antiochus Magnus i historien mellem slaget ved Raphia og slaget ved Panium. Ved afslutningen af „250“ år står Antiochus Magnus i 207 f.Kr., ti år efter Raphia og syv år før Panium. Vidnesbyrdet om „250“ år stemmer også overens med den hedenske Roms periode på „250“ år, for i året 64 indledte Nero forfølgelsen af de kristne, og „250“ år senere, ved Milanoediktet i 313, legaliserede Konstantin den Store kristendommen, og forfølgelserne ophørte.

Donald Trump er kendt for sine bestræbelser på at gøre Amerika stort igen; det er betegnelsen for hans tilhængere—MAGA. Trump er i profetien blevet forudbilledliggjort ved Konstantin den Store, Antiochos den Store, og naturligvis er han i de første få vers af Daniel 11 Kyros den Store, Xerxes den Store og derefter Alexander den Store. Fra Kyros', Darius' og Artaxerxes' dekret i 457 f.Kr. til historien om Panium er der to hundrede og halvtreds år. Enden på de „250“ år ligger i et midtpunkt mellem Raphia og Panium, og sådan er det også med 2026. 2026 er midten af Trumps anden embedsperiode. Neros „250“ år med forfølgelse fører til et dekret, der gør ende på den kristne forfølgelse. Neros linje er midterlinjen af de tre linjer på „250“ år, som repræsenteres ved Kyros, Nero og Trump.

Kyros udstedte det første dekret, og Artaxerxes udstedte det tredje dekret. Kyros er den første engel, og Artaxerxes den tredje. Jeg agter at bruge Kyros som symbol på alle tre dekreter, som tilsammen identificerer 457 f.Kr.

Kyros indleder en „250“-årig tidslinje i 457 f.Kr., som ender i Paniums historie, hvilket er historien om Antiochos den Store, som er Donald Trump. Panium er verset før søndagsloven. Kyros markerer begyndelsen på den „250“-årige historiske linje, som repræsenterer jorddyrets republikanske horn, og Kyros markerer også begyndelsen på den 2.300-årige historiske linje, som repræsenterer jorddyrets protestantiske horn.

Nero indleder en historisk linje, som repræsenterer forfølgelse frem til kompromis. I modsætning til Kyros og De Forenede Stater, som repræsenterer en linje, der ender ved midtpunktet af en profetisk periode, ender Neros linje med en illustration af en fremadskridende periode med kompromis, begyndende med Milanoediktet i 313, dernæst den første søndagslov i 321, som derefter blev fulgt i 330 af delingen af Rom i øst og vest. Konstantin er repræsenteret ved alle disse tre datoer. I Neros linje er der fra 313 til 330 sytten år. I Kyros' linje er der fra slaget ved Rafia i 217 f.Kr. til slaget ved Panium i 200 f.Kr. ligeledes sytten år.

I kapitel elleve i Daniel er Artaxerxes det tredje dekret. Det tredje dekret repræsenterer den tredje engel og søndagsloven. De „250“ år fra 457 f.Kr. og de „250“ år fra 1776 afsluttes begge midt i den historie, som finder sted umiddelbart før søndagsloven i vers seksten. Kapitel elleve fremsætter

vers, som til sidst repræsenterede historien i 1989 i vers ti, og historien om den ukrainske krig, som begyndte i 2014, repræsenteret i vers elleve, og dernæst Trumps tilbagevenden til sin anden periode i 2024, som repræsenteret i vers tretten, og så identificerer vers fjorten 2025, idet den første pave fra det herlige land etablerer det ydre syn.

Daniel 11:40 blev opfyldt i 1989, da Sovjetunionen blev styrtet gennem en hemmelig alliance mellem Johannes Paul II og Ronald Reagan. Denne hemmelige alliance ved endens tid i 1989 var et forbillede på en åben alliance ved afslutningen af den profetiske periode, som begyndte i 1989. Denne åbne alliance er det, der stadfæster synet.

2026 er afslutningen på „250“ års profetisk historie, en periode, der begyndte med toogtyve år fra 1776 indtil endetiden i 1798. De toogtyve år i denne begyndende historie afspejles i den toogtyveårige historie fra 11. september til 2023. Ved afslutningen af de toogtyve år i 1798 blev Daniels Bog åbnet; dernæst begyndte Løven af Judas stamme ved afslutningen af de toogtyve år, som begyndte den 11. september og endte den 31. december 2023, at åbne Jesu Kristi Åbenbaring.

Det budskab, som blev forseglet op ved afslutningen af toogtyve år i 1798, blev gjort offentligt i 1831, to hundrede og tyve år efter at King James Bibelen blev udgivet i 1611. Fra 1798 til 1831 blev Guds profetiske Ord gradvist åbnet. I 1831 var det trådt frem på den offentlige arena, og mænd og kvinder kunne da holdes ansvarlige for det budskab, der var blevet forseglet op i 1798. Derpå fandt i 1840 „en anden bemærkelsesværdig begivenhed“, som Søster White kalder det, sted, da en forudsigelse om islam blev opfyldt.

Fra afslutningen af en periode på toogtyve år (1798) til afslutningen af en periode på to hundrede og tyve år (1831) fremstilles en periode, hvori et budskab bliver åbenbaret ved forseglings ophævelse. Fremstillingen omfatter et vejmærke, hvor budskabet formaliseres, efterfulgt af et vejmærke, der identificerer en forudsigelse, som derefter er blevet genberegnet, og som, når den sidenhen opfyldes, frembringer et vejmærke, der identificerer begyndelsen på en „vidunderlig åbenbarelse af Guds kraft.“

Den toogtyveårige periode ved afslutningen af bevægelsen i 1989 strakte sig fra 11. september 2001 til 2023, da en profeti atter blev forsejlet op. Denne profeti måtte nødvendigvis indlede en periode med tiltagende kundskab, en kundskab, som ville prøve og adskille, for mange er kaldede, men få er udvalgte. Der ville komme et tidspunkt, hvor budskabet ville blive fremført i den offentlige sfære. Budskabet ville bære kendetegnene på at være et budskab, som profetisk var blevet genberegnet, og det ville atter indeholde en forudsigelse. Når den offentlige forudsigelse bliver opfyldt, ville budskabet blive bemyndiget, således som det fremstilles ved historien om 1840 og Pinsedagen.

Med Sovjetunionens fald i 1989 blev Daniel 11:40 åbnet; og i 1996 blev budskabet i Daniel 11 ført frem i offentligheden. 1996 ligger to hundrede og tyve år efter 1776, som ikke alene indledte de toogtyve år, der afsluttedes i 1798, men også indledte de to hundrede og halvtreds år, der ender i 2026. Det republikanske horn når et midtpunkt ved de politiske midtvejsvalg i 2026, og det protestantiske horn strækker sig frem til 2026, som er afslutningen på en trediveårig periode, der begyndte med formaliseringen af budskabet i 1996, som blev åbnet ved endetidens begyndelse i

1989. Jesus fremstiller altid enden ved hjælp af begyndelsen, så 2026 er det år, hvor det korrigerede budskab om Midnatsråbet skal formaliseres, tredive år efter at det åbnede budskab fra 1989 blev formaliseret i 1996.

Den „250“-årige linje, som begynder i 1776, fører dig til 2026, midtvejsperioden i Donald Trumps embedsperiode, lige før slaget mellem Amerikas Forenede Stater og Rusland, som begynder, når æslet løses, og islam igen rammer Amerikas Forenede Stater, sådan som det skete den 11. september.

Neros „250“-årslinje er historisk og profetisk den midterste linje af de tre linjer. Dette identificerer Neros linje som den anden engel, hvilket er den anden prøve, som går forud for den tredje prøve. Denne anden prøve er dyrets billedes prøve, som repræsenterer den gradvise oprettelse af foreningen mellem kirke og stat, der er forbilledliggjort ved Milano-ediktet i 313, hvilket igen førte til den første søndagslov i 321 og derpå til den nationale undergang, som altid følger en søndagslov, således som det fremstilles ved historien om 330.

Milano-ediktet i 313 markerer begyndelsen på etableringen af forholdet mellem kirke og stat i De Forenede Stater, som gradvist leder frem til søndagsloven i vers seksten. Dette værk begyndte den 11. september med Patriot Act, men i fraktalen ved afslutningen af beseglingstiden er Patriot Act og Milano-ediktet begge forbilleder på en handling, der indleder en gradvis periode med kompromis, som fører frem til den snart kommende søndagslov. Det er den første i en række profetiske handlinger, som direkte bringer kirke og stat sammen i De Forenede Stater, og som til sidst leder til søndagsloven.

Milanoediktet i 313 rummer netop disse elementer i sin historiske overlevering, for det var ikke et enkelt edikt; det var en række breve fra Licinius, herskeren over det østlige Rom. Det østlige Rom var på det tidspunkt stadig stærkt præget af hedenskab, hvorimod Konstantin åbnede sit vestlige rige for kristendommen. Selve overenskomsten blev indgået i februar 313 under et topmøde, hvor Licinius også ægtede Konstantins halvsøster for at besegle deres alliance. De breve fra Licinius, som blev opslået i den østlige del af riget, håndhævede gudsdyrkelsesfrihed for de kristne og alle andre, såvel som tilbagegivelsen af konfiskeret kristen ejendom.

Milanoediktet gjorde ende på de „250“ års forfølgelse og repræsenterer en tidsperiode, hvor alle de frihedsrettigheder, som ediktet repræsenterer, gradvist skal blive frataget de kristne, efterhånden som verden marcherer med Trump mod den snart kommende søndagslov.

Hvis læseren vil forstå de magter, som skal anvendes i den snart forestående strid, behøver han blot at følge beretningen om de midler, som Rom anvendte til det samme formål i tidligere tider. Hvis han vil vide, hvordan papister og protestanter i forening vil behandle dem, der forkaster deres dogmer, lad ham da se den ånd, som Rom lagde for dagen over for sabbatten og dens forsvarere.

„Kongelige dekreter, almindelige konciler og kirkelige forordninger, understøttet af verdslig magt, var de skridt, hvorved den hedenske fest nåede sin æresplads i den kristne verden. Den første offentlige foranstaltning, der håndhævede søndagshelligholdelse, var den lov, som blev udstedt af Konstantin. (A.D. 321) Dette dekret påbød byboerne at hvile på ‘solens ærværdige

dag', men tillod folk på landet at fortsætte deres landbrugsarbejde. Skønt det i virkeligheden var en hedensk lovbestemmelse, blev den håndhævet af kejseren efter hans nominelle antagelse af kristendommen.“ The Great Controversy, 573, 574.

Tallet »25«, som er en tiende af »250«, repræsenterer oprør og adskillelse. De »25« ledere for den laodikeiske adventisme, som bøjer sig for solen i Ezekiels bog kapitel otte, er adskilt fra dem, som besegles i det allernæste kapitel, og Søster White identificerer tydeligt beseglingen i Ezekiels bog kapitel ni som beseglingen af Åbenbaringens hundrede og fireogfyrre tusinde. Disse »25« mænd er blot en tiende af de »250« navnkundige mænd, som sluttede sig til Korahs, Datans og Abirams oprør. Søster White fik forbud mod at forlade Generalkonferencemødet i 1888, for Gabriel sagde til hende, at hun måtte blive og nedskrive oprøret i Minneapolis, for det var en gentagelse af Korahs oprør. »250« er et symbol på oprør og adskillelse. I Matthæus »25« er der tre lignelser, som underviser om adskillelsen mellem de ugudelige og de vise. De republikanske og protestantiske horn er begge underlagt en nådetid, fremstillet som fire generationer, og både pagtfolket og den nation, hvor pagtfolket er etableret, dømmes i den samme tidsperiode.

I de „250“ år for jorddyret, som er det sjette rige i Bibelens profeti og er De Forenede Stater, identificerer Neros linje et dekret, som repræsenteret ved Milanoediktet markerer begyndelsen på en gradvis eskalering af juridisk krigsførelse, der kulminerer i dekretet om søndagsloven i året 321 og indleder en periode, som afsluttes i 330 med, at hele verden deles i to klasser, fremstillet som øst og vest. Denne niårige periode fra 321 til 330 er også Løvhyttfestens syv dage, som begynder ved søndagsloven i 321 og ender, når Mikael står frem, og nådetiden afsluttes i 330.

At forkaste den milleritiske grundlæggende forståelse af, at det er Rom, som stadfæster synet, er at svigte den grundlæggende prøve, der indtraf den 31. december 2023 og sluttede, da den første pave fra det herlige land blev valgt den 8. maj 2025. Den grundlæggende sandhed, som gjorde det muligt for William Miller at erkende Rom som det symbol, der stadfæster synet, er den sandhed, som, hvis den forkastes, medfører en kraftig vildfarelse. At fejle den første prøve bringer den kraftige vildfarelse fra Thessalonikerbrevene og beviser, at de tåbelige, som ikke forstår, ikke elsker „Sandheden.“ At forkaste det symbol, som stadfæster det ydre syn, er at forkaste den grundlæggende prøve, som er den første af tre prøver. Søster White sammenstiller den første prøve på Kristi tid med Johannes Døbers budskab. Hun fastslår, at de, som forkastede Johannes' budskab, ikke ville have gavn af Jesu lære, og heller ikke ville være i stand til at se den frelseshistoriske forandring, da Kristus gik fra forgården ind i Det Hellige.

Hun knyttede denne fremadskridende prøvelsesproces til milleritternes periode og lærer, at de, som forkastede den første engels budskab, svarede til jøderne, som forkastede Johannes' budskab. I hver historisk linje blev de, som ikke bestod den første prøve, ikke til gavn ved det næste skridt og blev blindet for Kristi dispensatoriske forandring. De, som forkastede budskabet om 11. september, kunne ikke se, at Kristus var begyndt at dømme de levende. De, som ikke består den grundlæggende prøve i 2023, vil ikke se den overgangsmæssige forandring fra den stridende kirke til den triumferende kirke. De, som forkastede nogen af disse grundlæggende prøver, endte i „fuldkomment mørke“. Hvor der ikke er noget syn, ender folket i fuldkomment mørke, og det er Rom, som etablerer lyset fra det ydre syn. Denne sandhed kan erkendes i de tre paver og deres

forhold til de tre præsidenter, som står i de tre slag i vers ti, elleve og femten i Daniel elleve.

Den ydre »250«-årslinje for Kyros, som endte i 207 f.Kr. midt i en syttenårig periode, markeret fra slaget ved Raphia til slaget ved Panium, var på linje med den »250«-årslinje, som begyndte med Nero og endte med ediktet i Milano i 313 og således markerede Konstantin den Stores syttenårige periode. Donald Trump står som Antiochos den Store i 207 f.Kr., hvilket er 2026, og han står også som Konstantin den Store i 313, ved begyndelsen af billedet af dyrets prøvetid. Den 4. juli 2026 gør Trump som Antiochos og Konstantin Amerika »stort«. Trump er den tredje af de tre præsidenter, som svarer til de tre slag i vers ti, elleve og femten. Reagan var den første af disse tre, og Obama var den mellemste. Disse tre præsidenter bærer »sandhedens« signatur, og Reagan og Trump repræsenterer ikke blot den første og den tredje, men alfa og omega.

Det profetiske kendetegn ved hver af præsidenterne er, at når de regerer, har de en alliance med periodens pave. Reagan og Johannes Paul II var i hemmelighed allierede, idet de bragte Sovjetunionen til fald i 1989 til opfyldelse af vers ti og fyrre i Daniel elleve. Obama, den woke globalistiske præsident mellem Reagan og Trump, var filosofisk allieret med den woke pave Frans. Trumps alliance med pave Leo er åben for alle at se, og i 2025 blev Trump indsat som præsident, og Leo blev indsat som antikrist. Det åndelige forhold mellem en præsident og en pave fremstilles ved Jezabel og Ba'als profeter. Det politiske forhold mellem en præsident og en pave fremstilles ved Jezabel og Akab. I begge fremstillinger er Jezabel hovedet.

"Idet vi nærmer os den sidste krise, er det af afgørende betydning, at der råder harmoni og enhed blandt Herrens redskaber. Verden er fyldt med storm og krig og splid. Men under ét overhoved — pavemagten — vil folkene forene sig for at modsætte sig Gud i hans vidners person. Denne forening sammenføjes af den store frafaldne. Mens han søger at forene sine redskaber i krig mod sandheden, vil han arbejde på at splitte og sprede dens fortalere. Misundelse, onde mistanker og ondt rygte tilskyndes af ham for at frembringe uenighed og splittelse." Testimonies, bind 7, s. 182.

"I denne tid med overhåndtagende ugudelighed vil de protestantiske kirker, som har forkastet et »Så siger Herren«, nå frem til en mærkelig tilstand. De vil blive omvendt til verden. I deres adskillelse fra Gud vil de søge at gøre falskhed og frafald fra Gud til nationens lov. De vil påvirke landets herskere til at vedtage love for at genoprette den tabte overhøjhed for syndens menneske, som sidder i Guds tempel og giver sig ud for at være Gud. De romersk-katolske principper vil blive taget under statens beskyttelse. Den protest, som Bibelens sandhed fremfører, vil ikke længere blive tålt af dem, som ikke har gjort Guds lov til deres livs regel." Review and Herald, 21. december 1897.

Ba'als falske profeter spiste ved Jezebels bord. Jezebel var dronningen, og profeterne var hendes profeter. I vers fyrre i Daniel elleve blev Reagan fremstillet som „vogne“ og „ryttere“, symboler på militær styrke, og også ved „skibe“, et symbol på økonomisk magt. Alligevel var det i verset pavedømmet, som er „kongen“ i nord. Reagan var profetisk underlagt Jezebel. I denne periode undrede verden sig over dyret, idet pave Johannes Paul II rejste verden rundt mere end nogen anden pave. Malachi Martin, en velkendt jesuitisk forfatter, skrev om pave Johannes Paul II i sin bog, Keys of This Blood. Bogens erklærede forudsætning var, at verden på Johannes Paul II's og

Reagans tid da befandt sig i en trevejs kamp om verdensherredømmet mellem pavedømmet, De Forenede Stater og Sovjetunionen. Martin forudsagde, at pavedømmet ville sejre i den kamp. Den hemmelige alliance mellem Reagan og antikrist bekendtgjorde, at bevægelserne for at læge pavedømmets dødelige sår var begyndt, sådan som det er illustreret i vers fyrrer og fremefter i Daniel elleve. Martins bog genfremsatte pavedømmets længe nærede mål om at erobre det protestantiske Amerika. Reagans villighed til at lukke øjnene for den kendsgerning, at paven er Bibelprofetiens antikrist, byggede ifølge hans eget vidnesbyrd på hans vildledte anvendelse af Sovjetunionen som Bibelprofetiens antikrist.

„De, som bliver forvirrede i deres forståelse af ordet, og som ikke formår at se betydningen af antikrist, vil med sikkerhed stille sig på antikrists side.“ Kress Collection, 105.

Reagan var den første af de otte præsidenter, som identificeres i de første vers i Daniel elleve, og han er også den første af tre af disse otte præsidenter, som har et profetisk forhold til antikrist. I symbolikken i Reagan, Obamas og Trumps tre alliancer kan sandhedens signatur skelnes. Reagan, som den første, er et forbillede på den sidste, og de forskellige paralleller mellem Reagan og Trump er forbløffende og talrige. Det midterste vejmærke i de tre trin, som etablerer det hebraiske ord »sandhed«, er oprør, hvoraf Obamas præsidentskab er et så klassisk eksempel. Den 8. maj 2025 blev for første gang en pave indsat, som kom fra De Forenede Stater, og Reagans hemmelige alliance var nået frem til Trumps åbne alliance. I 2025 indsatte pavedømmet åbenlyst en pave fra det herlige land, De Forenede Stater, selve målet for dets kampe siden 1798. Hvad der manglede, for at Malachi Martins forudsigelse kunne blive opfyldt, var søndagsloven, hvor den trefoldige forening af dragen, dyret og den falske profet iværksættes.

„Ved det dekret, som håndhæver pavemagtens institution i overtrædelse af Guds lov, vil vor nation fuldstændigt løsrive sig fra retfærdigheden. Når protestantismen rækker sin hånd ud over kløften for at gribe den romerske magts hånd, når den rækker over afgrunden for at slutte hånd med spiritualismen, når vort land under indflydelsen af denne trefoldige forening vil forkaste ethvert princip i sin forfatning som en protestantisk og republikansk regering og vil træffe foranstaltninger til udbredelsen af pavelige usandheder og vildfarelser, da kan vi vide, at tiden er kommet for Satans forunderlige virke, og at enden er nær.“ Testimonies, bind 5, 451.

Den 4. juli 2026 agter Trump at fejre disse „250“ år, mens han står ved midtpunktet af sit præsidentskab. Dette midtpunkt er 207 f.Kr., mellem slaget ved Raphia og slaget ved Panium. Midtpunktet af disse sytten år identificerer også begyndelsen på Neros sytten år, som repræsenterer året 313, og den gradvise oprettelse af dyrets billede af kirke og stat, som fører til søndagsloven i 321 og til vers seksten. Denne periode begynder i 313 med øst og vests ægteskab, repræsenteret ved Konstantins steddatter fra vesten og Licinius fra østen. Den periode, som begynder med en ægteskabsalliance mellem øst og vest, ender med adskillelsen eller skilsmissen mellem øst og vest. Det midterste waymark er den første søndagslov.

Reagan, Obama og Trump styres profetisk af de tre trin i det evige evangelium, som fremstilles som tre engle i Åbenbaringen fjorten. I Obamas præsidentskab, som er det andet trin, var der to paver. Frans, den woke pave, fulgte efter Joseph Ratzinger (senere pave Benedikt XVI), som tjente som leder af Trosælerekongregationen (CDF) fra den 25. november 1981 indtil sin valg til pave den

19. april 2005. Ratzinger trådte tilbage, og Frans begyndte sit pontifikat, hvorved der fremkom en fordobling af paver i Obamas regeringstid.

Obama anklages for at give sig ud for både at være heteroseksuel og homoseksuel, og han er et symbol på den falske profet i det frafaldne protestantiske Amerika, samtidig med at han er muslim, hvilket også er den falske profet Muhammeds religion. Obama var repræsentanten for det politiske system i herlighedens land — den falske profet i Åbenbaringen seksten — men hans egentlige politiske sympatier var rettet mod globalisterne — dragen. Obama er profetisk skizofren og repræsenterer to falske religioner, to seksuelle tilbøjeligheder og to politiske systemer, og i hans regeringstid var der to antikrister. Hvad enten det gjaldt seksuel tilbøjelighed, politisk tilknytning eller religiøs overbevisning, var Obama på hvert område fast besluttet på at forblive i skabet. Af nogle kendt som „Obama Splitteren“ på grund af hans bestræbelser på at splitte de amerikanske borgere imod sig selv, afspejles dette også i hans tilslørede personlige, politiske og religiøse overbevisninger.

Den første antikrist i Obamas regeringstid havde ledet Kongregationen for Tros læren i fireogtyve år, før han blev pave. Kongregationen for Tros læren er det moderne navn på det, som oprindeligt blev kaldt Inkquisitionens Embede. Oprøret i Obama-perioden svarer til tallet „13“ i det hebraiske ord for sandhed, som består af det hebraiske alfabets første bogstav (Reagan), det trettende bogstav (Obama) og Trump, det toogtyvende bogstav. Inkquisitionen er bestemt et symbol på oprør. Pave Benedikt abdicerede sin trone til Frans i 2013 under den skizofrene regeringstid for symbolet på islams falske profeter og den frafaldne protestantisme.

Det andet trin i det evige evangelium er en visuel prøve, og det, som kan ses i forholdet mellem Obama og de to paver, er forbindelsen mellem den forfølgelse, som repræsenteres ved Inkquisitionens embede, og globalisternes fiksering på dyrkelsen af moder jord, sådan som den repræsenteres af den woke pave. Obamas muslimske tro repræsenterer nationernes vrede, fremkaldt af islam, og det frafaldne protestantismes svigt i at opfylde det ansvar, som navnet protestant repræsenterer. En protestant skal protestere mod Rom, men aldrig bøje sig for Rom.

Den første af tre paver meddeler verden, at han mener, han er den „gode pave“ i Fatimas katolske ledende profeti. Johannes Paul II betragtede sig selv som Fatimas „gode pave“, som han mener til sidst vil herske over hele verden med jernstav, når den trefoldige kamp mellem pavedømmet, De Forenede Stater og globalisterne er forbi.

Det næste præsidentskab bekendtgør rollen for dragens globalister, Islams opildnen af nationerne og den frafaldne protestantismes svigt i at være protestanter. Det Trump-præsidentskab, som blev indsat i 2025, stemmer åbent overens med antikrist i 2025. Lyset over disse tre alliancer mellem Rom og De Forenede Stater bliver åbenbart i historien om afslutningen på slaget ved Raphia og begyndelsen på slaget ved Panium. Ægteskabet mellem Licinius' og Konstantins riger ved begyndelsen af de sytten år repræsenterer alliancen i 2025.

Alliancen i 2025 er den forfalskede lignelse om de ti jomfruer. Først fuldbyrdes ægteskabet, og derefter følger en periode med undersøgelse, som til sidst fører til ægteskabets anden fase, hvor fuldbyrdelsen finder sted, og døren lukkes. Den forfalskede lignelse om de ti jomfruer begyndte i

2025, og den fuldbyrdes ved den snart kommende søndagslov i vers seksten og enogfyrre i Daniel elleve. I det forfalskede ægteskab er faderen Satan, brudgommen pavedømmet, og bruden er det frafaldne protestantiske Amerika. I vers fjorten i Daniel elleve er røverne af Daniels folk Rom, som stadfæster synet. At forkaste William Millers identifikation af Rom som det symbol, der stadfæster synet, er parallelt med at forkaste den første engels budskab og Johannes Døberens budskab. Da den nuværende antikrist tiltrådte embedet i 2025, stadfæstede han synet om de otte præsidenter og opfyldte vers fjorten.

Vi er nu i tempelprøven, den anden prøve, som går forud for lakmusprøven og den tredje prøve.

Vi vil fortsætte med disse emner i den næste artikel.